

Sygn. akt I C 416/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.

przeciwko S. S.

o zapłatę

1. zasądza od S. S. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 6.000 zł (sześć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od S. S. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 2.117 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 416/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 stycznia 2018 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wystąpiła przeciwko S. S. o zapłatę kwoty 6.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zadośćuczynienia z uwagi na fakt zbiegnięcia przez pozwanego z miejsca zdarzenia. Jednocześnie powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pozew k.4 – 7)

Nakazem zapłaty z dnia 13 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty k.15)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 5 kwietnia 2018 roku S. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości z uwagi na nieistnienie roszczenia regresowego, w szczególności wobec braku wypłaty jakiegokolwiek świadczenia przez ubezpieczyciela na rzecz poszkodowanego – Ł. B..

(sprzeciw od nakazu zapłaty k.24 – 25)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Prawomocnym wyrokiem z dnia 28 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Puławach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w R. w sprawie sygn. akt VII K 164/13 skazał S. S. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby za to, że w dniu 1 lipca 2012 roku, około godziny 16:55 na drodze powiatowej nr (...) w N. (woj. L.) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że prowadząc samochód ciężarowy Ochotniczej Straży Pożarnej w N. marki I. o numerach rejestracyjnych (...) w terenie niezabudowanym, na prostym odcinku drogi nie dostosował prędkości do warunków ruchu, stracił panowanie nad prowadzonym pojazdem w skutek czego zjechał do przydrożnego rowu uderzając w drzewo, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia, w wyniku czego pasażer pojazdu P. B. doznał obrażeń ciała w postaci złamania obojczyka lewego, rany prawej małżowiny usznej oraz stłuczenia ściany klatki piersiowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni.

(prawomocny wyrok skazujący w sprawie VII K 164/13 – akta likwidacji szkody k.13)

W dniu 1 lipca 2012 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. udzielała ochrony ubezpieczeniowej posiadaczowi pojazdu mechanicznego marki I. w zakresie odpowiedzialności cywilnej.

Ł. B. zgłosił szkodę dotyczącą zdarzenia z dnia 1 lipca 2018 roku za pośrednictwem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L., której udzielił w dniu 13 kwietnia 2015 roku pełnomocnictwa do reprezentowania jego osoby w postępowaniu likwidacyjnym.

Ubezpieczyciel prowadził postępowanie likwidacyjne pod numerem (...), a decyzją z dnia 21 maja 2015 roku przyznał na rzecz Ł. B. kwotę 6.000 złotych tytułem zadośćuczynienia.

(pełnomocnictwo, decyzja – akta likwidacji szkody k.13)

W dniu 22 maja 2015 roku ubezpieczyciel dokonał wypłaty kwoty 6.000 złotych na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. tytułem zadośćuczynienia należnego Ł. B., a związanego ze szkodą osobą z dnia 1 lipca 2018 roku.

(potwierdzenie przelewu – akta likwidacji szkody k.13)

Pismem z dnia 4 sierpnia 2015 roku (doręczonym w dniu 11 sierpnia 2015 roku) ubezpieczyciel wezwał S. S. do zapłaty kwoty 6.000 złotych w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

(pismo z dnia 4 sierpnia 2015 roku, potwierdzenie odbioru – akta likwidacji szkody k.13)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dokumentów objętych aktami likwidacji szkody.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę materialno prawną dochodzonego roszczenia stanowi przepis art. 43 pkt. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2004 Nr 141, poz. 1492, dalej jako „ustawa”), zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący zbiegł z miejsca zdarzenia.

Sens i istota umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych polega na definitywnym przejściu przez zakład ubezpieczeń obowiązku naprawienia szkody, co oznacza, że po spełnieniu świadczenia odszkodowawczego ubezpieczyciel nie może domagać się jego zwrotu od ubezpieczonego. Ustawodawca wprowadził art. 43 ustawy jedynie jako wyjątek od powyżej wskazanej, fundamentalnej zasady obowiązkowych ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych i tym samym przyznał zakładowi ubezpieczeń prawo domagania się zwrotu od kierującego pojazdem mechanicznym wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania w ściśle określonych w tym przepisie

wypadkach, gdy zachowanie kierującego pojazdem było tak rażące, że względy prewencyjne, wychowawcze i represyjne, a także poczucie słuszności uzasadniają możliwość (a nie obowiązek) dochodzenia przez ubezpieczyciela od kierowcy zwrotu wypłaconego odszkodowania (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2012 roku, III CZP 61/12, OSNC 2013/4/47, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2005 roku, III CZP 83/05, OSNC 2006/9/147).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że spełnione zostały wszelkie przesłanki ustawowe uprawniające ubezpieczyciela do żądania od sprawcy zdarzenia zwrotu świadczenia wypłaconego na rzecz poszkodowanego. Poza sporem pozostawały okoliczności samego zdarzenia z dnia 1 lipca 2012 roku oraz jego przebiegu (potwierdzone treścią skazującego prawomocnego wyroku karnego, którego ustalenia wiązały Sąd w niniejszej sprawie – art. 11 k.p.c.), udzielenie przez powoda ochrony ubezpieczeniowej posiadaczowi pojazdu mechanicznego marki I., posiadanie przez Ł. B. statusu poszkodowanego, jak również przyznanie na jego rzecz kwoty 6.000 złotych tytułem zadośćuczynienia.

Jedyny zarzut pozwanego sprowadzał się do twierdzeń o braku uzyskania stosownego świadczenia bezpośrednio przez poszkodowanego, w realiach niniejszej sprawy Ł. B., przy czym pozostawał on prawnie irrelevantny z punktu widzenia rozstrzygnięcia. Należy bowiem zwrócić uwagę, że Ł. B. udzielił stosownego pełnomocnictwa (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. do reprezentowania jego interesów w postępowaniu likwidacyjnym prowadzonym w związku z negatywnymi następstwami zdarzenia z dnia 1 lipca 2012 roku. Pełnomocnictwo to jako ogólne (art. 98 k.c.) uprawniało pełnomocnika (tj. (...) Sp. z o.o.) do uzyskania przyznanego przez ubezpieczyciela zadośćuczynienia w kwocie 6.000 złotych. Poza przedmiotem niniejszego procesu pozostaje natomiast fakt, czy pełnomocnik przekazał ostatecznie uzyskane świadczenie na rzecz Ł. B.. Kwestia ta może stanowić oś sporu jedynie między tymi podmiotami. Pozostaje natomiast bez wpływu na zasadę odpowiedzialności S. S. wobec ubezpieczyciela.

Z powyższych względów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 6.000 złotych.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Pozwany został wezwany do spełnienia świadczenia pismem z dnia 4 sierpnia 2015 roku (doręczonym w dniu 11 sierpnia 2015 roku). Skoro w wyznaczonym terminie (do dnia 25 sierpnia 2015 roku) nie wykonał ciążącego na nim zobowiązania to od dnia 26 sierpnia 2015 roku pozostawał w opóźnieniu i od tej daty ubezpieczyciel miał prawo żądać należności ubocznych.

Wysokość odsetek została określona na podstawie art. 481 § 2 k.c. z uwzględnieniem zmiany treści przepisu, jaka nastąpiła z dniem 1 stycznia 2016 roku w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 1830). Dlatego też w okresie do dnia 31 grudnia 2015 roku przyznano odsetki w wysokości odsetek ustawowych, zaś w okresie od dnia 1 stycznia 2016 roku w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik (art. 98 k.p.c.). Powód poniósł w toku niniejszego postępowania koszty w łącznej kwocie 2.117 złotych (300 złotych tytułem opłaty od pozwu – art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z postanowieniem z dnia 6 marca 2017 roku, 3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego - § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa) i w takiej wysokości zostały przyznane od pozwanego.